

نوشته‌هایی

از

نسل نوین

ویسپوبیش، سال ۲، شماره ۳

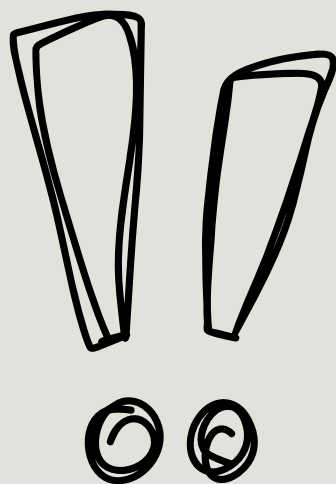

چی ببینیم؟!

بدیع ولی‌نیا

احتمالاً الان که اسم این متن رو دیدین خیلی تعجب کردین نه؟ آخه «چی ببینیم» اصلی، نوشته‌ی یه منتقد بزرگه که هر ماه تو ویسپوبیش منتشر می‌شه... پس توی «نوشته‌های نسل نوین» و صفحه‌ی بدیع خان چی کار می‌کنه و این حرفا؟!

خُب راستش منم خواستم یه فهرست بنویسم، هم از فیلمایی که دوست‌شون دارم و هم از فیلمایی که ازشون بدم میاد! (البته با احترام به تمامی کسانی که از اون فیلما خوش‌شون میاد!)

«نقد فیلم» و چه می‌دونم «فیلم دیدن حرفه‌ای» هم بلد نیستم و صادقانه تنها معیارم اینه که در طول اون فیلم بهم خوش بگذره یا نه! پس طبیعتاً اصلاً طرفدار فیلمای سه‌ساعته‌ی فلسفی یا غمگین و به‌فکر فروبرنده هم نیستم و ترجیح می‌دم فیلم گم‌دی و هیجانی ببینم تا اندوهناک! پایه‌ی فیلم ترسناک هم که - خوانندگان قدیمی ویسپوبیش در جریانن - به هیچ‌وجه نیستم؛ یعنی توش و توانش رو ندارم!

خُب، حالا دیگه «مقدمه‌چینی» بسه و می‌رم سراغ اصل مطلب:

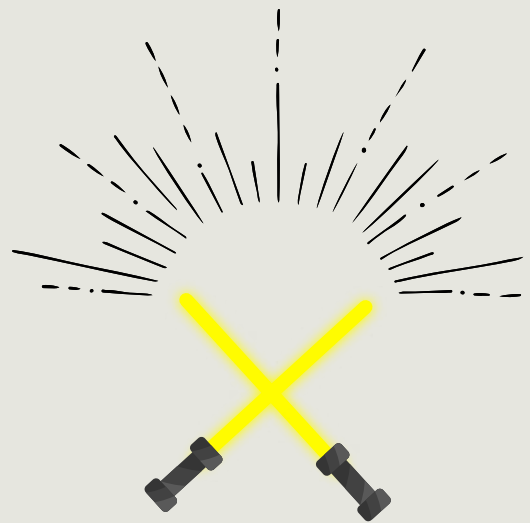
اولین سری فیلمایی که خواستم اینجا ازشون اسم ببرم و بگم خیلی دوست‌شون دارم، کارای ماروله! راستش با خُلقیات من، فیلمای کمیک‌بوکی خیلی جور درمیان، چه

MARVEL چه **DC**!

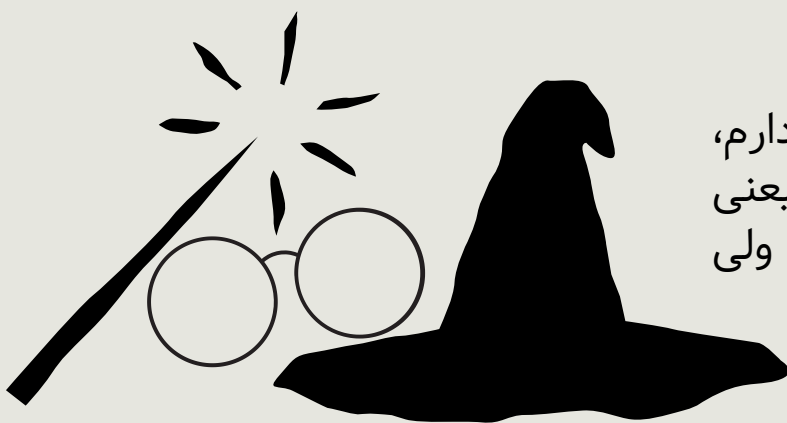

ولی مارول به نظرم با اختلاف بهتره، دی‌سی هم خوبه فقط خیلی تاریکه و این‌که اصولاً شخصیتای فیلمای دی‌سی از هم جُدان و توی تنها سری فیلمایی که با نام «لیگ عدالت»، همه ابرقهرمانای اصلیش با هم‌ان، اصلاً جالب نیست به نظر من!

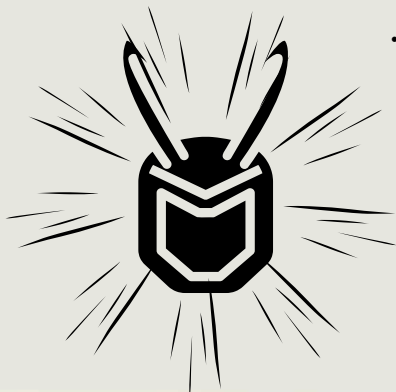

یکی دیگه از سری فیلمایی که خیلی دوست دارم «جنگ ستارگانه» و به نظرم هر نُه‌تا فیلمش عالیه. این سری توی «چی ببازیم؟» هم، درباره یکی از بازیاش نوشتم که می‌تونین برین بخونین!

«هَری‌پاتر» رو هم دوست دارم، راستش در همین حد. یعنی واقعاً خیلی عاشقش نیستم ولی سرگرم کرد.

حالا اگه بخوام چند تا سریال نام ببرم (گرچه خیلی سریال‌باز نیستم چون دیدنش خیلی زمان می‌خواد!) اولیش «چیزهای عجیبه» **Stranger Things** که فصل جدید و آخرشم این تابستون توی نتفلیکس میاد.

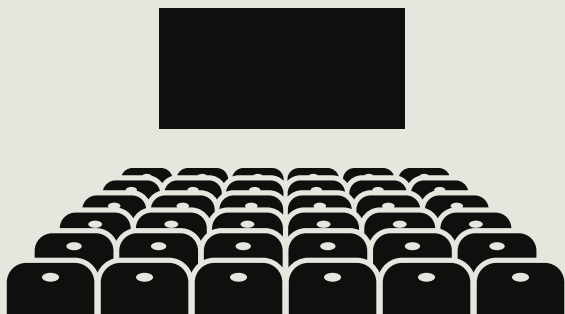
یه سریال دیگه، سریال لوکیه Loki. خب لوکی هم جزو دنیای مارول و دلم نیومد اسمشو نیارم چون به‌نظرم قشنگ‌ترین سریال کمیک‌بوکی و قهرمانیه.

توی انیمه‌ها - با اینکه انیمه نمی‌بینم و دوست ندارم؛ با احترام به انیمه‌بازا! - «کاپیتان سوباسا» رو دوست داشتم. سریال «هایکیو» رو هم به خاطر ربطش به والیبال دیدم. انیمه‌ی «حمله به تایتان» رو هم به اصرار چند تا از دوستان دیدم.

یعنی راستش فقط قسمت اولشو دیدم و بقیشو گذاشتم کنار. عوضش به چَت جی‌پی‌تی گفتم خلاصه کل داستانو بگو و ما رو خلاص کن! چون این هم از اون سریالاست که حال آدمو خراب می‌کنه و باعث میشه دیگه به آدم قبلی تبدیل نشی. واسه همین، دوستش نداشتم. یعنی کلاً فیلمای این‌جوری دوست ندارم با داستانی خیلی طولانی و با روند کُند.

مثلاً فیلم «اوپنهایمر»، سلیقه‌ی من نبود! اوپنهایمر تو سینما دیدم و وسطش از سینما جستم بیرون، چون هم زیادی کُند و طولانی بود و هم چیزی ازش نفهمیدم!

البته بعدش که دقت کردم، دیدم اصلاً گروه سَنّاش به من (۱۴ ساله) نمی‌خورده؛ یعنی درجه‌اش R بوده که می‌شه زیر ۱۷ سال همراه با والدین!

همینه دیگه، وقتی کسی به این حروف و اعداد دقت نکنه، کمترینش اینه که هیچی از فیلم سر درنیاره و دست ازپا درازتر وسط فیلم از سالن بزنه بیرون!

ارادتمند همه‌ی فیلم‌بازای دنیا:
بدیع کج‌فیلم‌باز!

